

Jedro naloge oziroma glavni, vsebinski del je v večini primerov preobsežen, pri statistiki pa so podane le osnovne značilnosti. Mnogokrat bi lahko avtorji dodali vsaj nekatere osnovne statistične parametre: indekse, deleže, trende, povprečja, pri primerjavah pa so premalo kritični do posameznih virov. Pri nalogah, kjer potekajo določene meritve, jih je potrebno opozoriti na zanesljivost merilnih naprav in njihovo odstopanje ter na krajevno in časovno primerljivost posameznih rezultatov. Posamezni avtorji so navedli določene ugotovitve že na tem mestu, tako da so potem na nekatere od njih pozabili v zaključnem delu, kjer se šele na podlagi primerjav pokažejo določeni geografski problemi in njihove posledice v pokrajini ter možnosti za reševanje. Določena poglavja v tem delu nalog so bila povsem odveč, saj so avtorji navajali manj pomembna in splošno znana geografska dejstva, ki pa mnogokrat niso bila bistveno povezana z obravnavano geografsko tematiko oziroma v kontekstu naslova raziskovalne naloge.

Jezikovno so naloge na zelo nizki ravni (sodelovanje učiteljev za slovenski jezik!), tako skladiščno kot tudi slovnično, polno pa je tudi tipkarskih napak. To je verjetno tudi posledica naglice, brez katere bi bila marsikatera naloga preglednejša in kot taka tudi primernejša za širšo predstavitev. Žal večina nalog ni promocijsko širše zastavljenih, predstavitev pa potekajo le v okviru šolskih razredov. Morda kar malo preskromno, saj bi izsledki boljših geografskih nalog lahko koristili nekaterim drugim strokam in državni upravi, ki bi lahko koristno uporabila določene podatke in ugotovitve pri nadaljnjem razvoju posameznih teritorialnih skupnosti. Zanimiva bi bila tudi predstavitev geografskih raziskovalnih nalog v okviru posameznih šol, kjer bi se prek predstavitev med seboj spoznali sodelujoči dijaki te šole. Šola sama bi morala z ustrežno prireditvijo pokazati interes za tovrstno delo z mladimi in njihovo promocijo, ki je navsezadnje tudi ogledalo za vsako srednjo šolo.

Pri nekaterih raziskovalnih nalogah smo pogrešali večji delež terenskega dela. Avtorji so navajali določene ugotovitve iz nekaterih študij in nalog, ki so nastale pred deset in več leti. Nagel razvojni tok in spremenjena pokrajinska zgradba so ravno v zadnjem desetletju privedle geografijo do vrste novih spoznanj in do odkrivanja povsem specifičnih posledic in sprememb v geografskem okolju. Zato je spremljanje današnjega stanja na terenu ena od najpomembnejših sestavin vsakega geografskega raziskovalnega dela in tega ne bi smeli zanemariti tudi mladi raziskovalci. Tudi pri anketiranju so bili premalo kritični, ali pa niso najbolj posrečeno izbrali vzorca, ki bi dal dovolj reprezentativne in zanesljive rezultate, na podlagi katerih bi lahko dodatno ilustrirali ugotovitve ali

sklepe, do katerih so prišli ob svojem delu.

Rad bi opozoril še na enega od glavnih problemov, ki je povezan s sodelovanjem mentorjev. Pri večini nalog se je poznala površnost pri sodelovanju, predvsem v fazi vsebinske zasnove in opredelitve ciljev in namena naloge. Ravno v tem delu bi morali mentorji sami ali pa z napotilom k ustreznemu strokovnjaku, ki se ukvarja z obravnavano problematiko v ožjem smislu, konkretnije pomagati mladim raziskovalcem. Na ta način bi bili slednji tudi boljše seznanjeni z raziskovalnimi pristopi, kar bi jim bilo v veliko pomoč pri izbiri ustrezne metodologije.

Mentorji bi morali dati tudi nekaj dodatnih napotkov pri oblikovanju besedila, saj je v nalogah še vedno preveč "balasta" in ponavljanja. Poudarek bi moral biti predvsem na lastnih ugotovitvah in sklepih. Pri mentorjih se opazi, da niso ustrezno stimulirani. Še vedno pa se, neustreznim razmeram v šolstvu navkljub, najdejo takšni, ki pomagajo dijakom predvsem zaradi lastnega zanimanja za geografske probleme in smisla za usmerjanje mladega človeka pri njegovem ustvarjalnem razvoju. Velika škoda je, ker prihajajo iz leta v leto dijaki iz istih šol, tako da so nekatere regije slabo pokrite, saj od tam že nekaj časa ne dobivamo raziskovalnih nalog.

Za razvoj slovenske geografije in geografski študij pa bi bilo v prihodnje vsekakor zelo koristno tesnejše in konkretnije sodelovanje z Oddelkom za geografijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani, ki bi moral že na tej stopnji usmeriti nekatere srednješolce - mlade raziskovalce v kasnejši študij geografije in jim razložiti, kakšne so osnovne možnosti za raziskave v geografiji kot tudi za kasnejšo zaposlitev. S tem bi osrednja izobraževalna geografska ustanova v državi nedvomno pritegnila sposobnejše dijake, ki danes odhajajo po končanem srednjem šolanju na druge fakultete in jim ostane geografija le kot dopolnilo pri izrabi njihovega prostega časa.

SVETOVNA KONFERENCA ZA ZMANŠEVANJE NARAVNIH NESREČ (WORLD CONFERENCE ON NATURAL DISASTER REDUCTION)

Milan Orožen Adamič

Združeni narodi so se na Generalni skupščini decembra 1989 odločili, da bodo zadnje desetletje pred letom 2000 posvetili prizadevanjem za zmanjševanje naravnih nesreč (IDNDR - International Decade for Natural Disaster Reduction). V ta namen so razvili široko paleto najrazličnejših dejavnosti. Vsem državam članicam Združenih narodov so priporočili ustanovitev nacionalnih komitejev ali organizacijskih jeder, ki naj v svoji državi

koordinirajo in usmerjajo široko paleto najrazličnejših dejavnosti. V Sloveniji takega komiteja ali odbora še nismo ustanovili, za koordinacijo te dejavnosti pa je vlada Slovenije začasno določila Republiško upravo za zaščito in reševanje pri Ministrstvu za obrambo. Formalni razlog za to je v tem, da je bil do nedavna nov zakon, ki ureja tudi to področje, še v postopku sprejemanja. Tako bo verjetno prišlo do konkretne ustanovitve slovenskega Komiteja mednarodnega desetletja za zmanjševanje naravnih nesreč šele letos jeseni.

Z namenom, da bi opravili prvi pregled dosedanjih dejavnosti v okviru desetletja za zmanjševanje naravnih nesreč, so se Združeni narodi odločili za organizacijo svetovne konference na temo "Varnejši svet za 21. stoletje", ki je bila v Jokohami na Japonskem od 23. do 27. maja 1994. Članice, države Združenih narodov po celem svetu so pozvali, da na konferenco pošljejo svoje delegacije. S sklepom vlade je Slovenijo na tej konferenci zastopala uradna delegacija, ki jo je vodil Miran Bogataj (državni sekretar v Ministrstvu za obrambo) in člani

delegacije Jasmina Karba (Republiška uprava za zaščito in reševanje), Darja Bavdež-Kuret (Ministrstvo za zunanje zadeve), Janez Primože (odpravnik poslov slovenske ambasade v Tokiju) in Milan Orožen Adamič (Geografski inštitut Antona Melika ZRC SAZU).

V okviru konference je bila cela vrsta aktivnosti, ki so bile v osnovi ločene na politični in strokovni del. V okviru prvega dela je slovenska delegacija predstavila kratko nacionalno poročilo o dejavnostih na tem področju, in to od zakonskih osnov, dejavnosti upravnih organov, ogroženosti Slovenije, do osnovnih črt raziskovalne dejavnosti. Vzporedno s tem so potekala večdnevna znanstvena konferenca, razprave ob posterjih, najrazličnejše razstave, demonstracije tehnične opreme in cela vrsta najrazličnejših strokovnih ekskurzij po Japonski. V okviru predstavitve posterjev je Geografski inštitut Antona Melika ZRC SAZU v sodelovanju z Republiško upravo za zaščito in reševanje pripravil manjšo razstavo z dvema prispevkoma: *The Study of Natural Disasters in Slovenia* (Raziskovanje naravnih nesreč v Sloveniji, Milan Orožen



Slika 1: Del razstavnega prostora Republike Slovenije, ki ga je v sodelovanju z Republiško upravo za zaščito Ministrstva za obrambo pripravil Geografski inštitut Antona Melika Znanstvenoraziskovalnega centra SAZU. (Foto: M. O. Adamič.)

Adamič in Drago Perko) in Floods and Flood Areas in Slovenia (Poplave in poplavna območja v Sloveniji, Drago Perko in Milan Orožen Adamič). V okviru predstavitve razstavljenega gradiva je na računalniku potekala tudi demonstracija raziskovanja Slovenije, ki jo ogrožajo najrazličnejše naravne nesreče, s posebnim pogledom na potresno ogroženost Ljubljane in delo z geografskimi informacijskimi sistemi v okviru Geografskega inštituta Antona Melika ZRC SAZU. To je bila izjemna priložnost, kjer smo lahko udeležencem konference iz najrazličnejših delov sveta predstavili široko razvejano delo številnih raziskovalcev in pogloblitve izsledke geografskega raziskovanja tega problema v Sloveniji.

Po koncu konference se je M. O. Adamič udeležil tudi večdnevne ekskurzije v Tsukubo, japonsko mesto znanosti, ki je približno 60 km severovzhodno od Tokija. Ob ogledu številnih inštitutov in demonstraciji raziskovalne opreme se je seznanil z izsledki in prizadevanji japonskih raziskovalcev naravnih nesreč.

**DIPLOMANTI, MAGISTRI IN DOKTORJI
ZNANOSTI ODDELKA ZA GEOGRAFIJO
FILOZOFSKE FAKULTETE V LJUBLJANI V
LETIH 1992 in 1993**

Ida Knez

V letu 1992 so postali doktorji znanosti:

BICANIĆ, Zlatimir: Nova saznanja o termohalinskim svojstvima sjevernog Jadrana: novi pristup analizi u funkciji fizičko geografskih obilježja (mentor Darko Radinja),

DROZG, Vladimir: Morfologija vaških naselij v Sloveniji (mentor Mirko Pak),

GENORIO, Rado: Slovenci v Argentini: geografske razsežnosti priseljavanja in razvoj njihovih naselbin v Buenos Airesu in Cordobi (mentor Vladimir Klemenčič),

PELC, Stanko: Preobrazba primestnega območja Ljubljane na primeru občine Domžale (doktoriral na Prirodoslovno matematični fakulteti v Zagrebu, 1991),

PERKO, Drago: Zveze med reliefom in gibanjem prebivalstva 1880 - 1981 v Sloveniji (mentor Ivan Gams),

RAVBAR, Marjan: Suburbanizacija v Sloveniji: odnosi, strukture in težnje v njenem razvoju (mentor Igor Vrišer),

SLABE, Tadej: Jamski skalni relief kot odsev speleogenetskih dogajanj v izbranih predelih slovenskega kraša (mentor Ivan Gams) in

ŠIRCELJ, Milivoja: Determinante rodnosti v Sloveniji (doktorirala na Fakulteti za družbene vede v

Ljubljani).

V letu 1993 pa je postala doktorica znanosti:

KÛRBUS, Terezija: Drobnogospodarstvo kot element socialnogeografske transformacije slovenskega podeželja (mentor Vladimir Klemenčič).

V letu 1992 so postali magistri:

KOLENC KOLNIK, Karmen: Geografski pojmi in imena pri pouku geografije v srednji šoli, zastopanost in diferenciacija osvajanja: na primeru občine geografije (mentor Jurij Kunaver),

POČKAJ HORVAT, Damijana: Geografska tipizacija demografskih območij v subpanonski Severovzhodni Sloveniji (mentor Vladimir Klemenčič),

SLAVEC, Andreja: Industrija Maribora (mentor Mirko Pak) in

ŽIBERNA, Igor: Vpliv klime na rabo tal v Severovzhodni Sloveniji s posebnim ozirom na vinsko trto na izbranih primerih (mentor Ivan Gams).

V letu 1992 pa so postali magistri:

JURINČIČ, Igor: Regionalno vrednotenje možnih lokacij za namestitev industrije ob uporabi geografskega informacijskega sistema (mentor Igor Vrišer),

REJEC BRANCELJ, Irena: Agrarnogeografska problematika Koprškega primorja z vidika varstva okolja (mentor Darko Radinja),

VOVK, Ana: Vpliv reliefa na lastnosti prsti med Bočem in Dravinjskimi goricami (mentor Franc Lovrenčak) in

ZUPANČIČ, Jernej: Vpliv socialnogeografske preobrazbe na položaj slovenske manjšine na avstrijskem Koroškem (mentor Vladimir Klemenčič).

V letu 1992 so diplomirali na geografiji kot A študijskem predmetu: **BENČIČ Tanja, DEMŠAR Polona, DEMŠAR Veronika, KAČ Liljana, LIPOVŠEK Nataša, PAVŠEK Miha, PLEVEL Janja, RAČIČ Mateja, REBERNIK Dejan, RUPNIK Liljana, TOTH Kornelija, ZORETIČ Elizabeta** in **ZUPAN Slavka** ter letu 1993 **BONČA Valentina, BURNIK KOSI Ana, DRNOVŠEK Stanka, GREGORKA KOVAČ Erika, HLADNIK Polona, JURIČ Igor, KUKEC Polonca, NAPOKOJ Matjaž, ODAR Špela, PETRIČ Marijana in VRŠČAJ Marjeta;** kot B študijskem predmetu pa v letu 1992 **DRNOVŠEK Vesna, KUŠČER Majda, POLŠAK Anton, RADIŠEK Savina, ŠTEFANIČ Nataša** in **ŽITNIK Barbara** ter v letu 1993 **HAJDINJAK Boris, LAVRAČ Lydia, MALEJ Barbara, PICIGA Jasmina, RAMŠAK Irena** in **ŠPORTA Julijeta**.

